

Arrest

nr. 351 827 van 20 augustus 2026
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: Ten kantore van advocaat T. BARTOS
Rue Sous-le-Château 10
4460 GRÂCE-HOLLOGNE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Minister van Asiel en Migratie

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Roemeense nationaliteit te zijn, op 4 mei 2026 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van asiel en migratie tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) van 3 april 2026.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (oud), thans boek 3 van de wet betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: "RvV-wet").

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet (oud), thans artikel 2.44 van de RvV-wet.

Gelet op de beschikking van 22 juli 2026 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 31 juli 2026.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

De heer: C., M., geboren te Timisoara, op X onderdaan van Roemenië wordt het bevel gegeven om onmiddellijk op het grondgebied van België te verlaten.

Niettegenstaande betrokkene vrijstelbaar is en een borgsom heeft betaald, moet hij het grondgebied verlaten. Ten einde te voldoen aan het gerechtelijk dossier is het echter voor betrokkene mogelijk om, voorzien van de nodige identiteitsstukken, terug te keren naar België.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikelen van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

Artikel 7, eerste lid, 3°, artikel 4381, 2° en artikel 44ter, van de wet van 15 december 1980: wordt door de Minister voor Asiel en Migratie of zijn gemachtigde, geacht de openbare orde te kunnen schaden, het gedrag van de betrokkene vormt een actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving.

Mevr. C. heeft zich schuldig gemaakt aan diefstal. Feiten waarvoor zij op 18.03.2024 werd veroordeeld door de correctionele rechtbank van Leuven tot een werkstraf van 100 uren.

Mevr. C. heeft zich schuldig gemaakt aan diefstal op heterdaad betrapt, met geweld of bedreiging; diefstal; vereniging van misdadigers om wanbedrijven te plegen. Feiten waarvoor zij op 08.04.2024 werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van 1 jaar, een geldboete en een bijzondere verbeurdverklaring.

Betrokkene slaagde erin volle winkelkarren te ontvreemden. Zij kwam in het vizier na onderzoek op de beelden van de camerabewaking, waarop de modus operandi kan worden opgemerkt en de wijze waarop men samenwerkte om de feiten te plegen. De daders komen ogenschijnlijk onafhankelijk van elkaar de winkel binnen, de ene met en de andere zonder winkelkar. In de winkel vullen ze samen de kar, waarna één van hen via de ingang van de binnenkomende klanten, dus zonder langs de kassa's te passeren met de volle kar naar buiten gaat. Beklaagde kon worden geïdentificeerd na onderzoek van de ANPR-camera's op aanwezige voertuigen op de plaatsen waar de feiten werden gepleegd. Ook werd beklagde met volle winkelkar op 29 oktober 2020 betrapt door de winkeldetective wanneer ze trachtte zonder te betalen de winkel te verlaten. Betrokkene wordt daarenboven herkend op de beelden door een familielid die hierover wordt ondervraagd. Aldus kan ze aan alle hier voorliggende feiten worden gelinkt. De feiten zijn zeer ernstig en afkeurenswaardig. Beklaagde vertoonde geen enkel respect voor de eigendom van een ander. Dergelijke feiten zijn van aard om een onveiligheidsgevoel bij de burgers teweeg te brengen en zorgen dan ook voor een enorme maatschappelijke overlast.

De feiten zijn bewezen. Dit blijkt uit de vaststellingen en verklaringen van de winkeldetectives, de camerabeelden, het onderzoek op de ANPR-camera's en de heterdaad-betrappingen. Betrokkene handelde met het oogmerk zich goederen van een ander onrechtmatig toe te eigenen.

Haar gebrek aan respect wordt onderstreept door het feit dat zij maar liefst 6 keer werd veroordeeld door politierechtbanken. Zo maakte zij zich schuldig aan o.a. het niet respecteren van de gebruiksvoorwaarden van het voorlopig rijbewijs/scholingsbewijs; veiligheidsgordel/kinderbeveiligingssysteem; geen verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen, de schuldige zijnde de eigenaar; regelen snelheid; veiligheidsgordel; een voertuig toevertrouwen aan een persoon die vervallen verklaard van het recht op sturen van een voertuig.

Uit het administratief dossier van betrokkene blijkt dat hij minstens sinds 07.02.2026 het Rijk verblijft en dat hij niet gemachtigd is tot een verblijf van meer dan 3 maanden in de hoedanigheid van burger van de Europese Unie.

Artikel 44ter, van de wet van 15 december 1980: gezien voorgaande wordt aan betrokkene geen termijn toegekend om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

Mevrouw C. werd op 25.02.2026 gesproken door een terugkeerbegeleider van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Haar administratieve situatie werd haar toegelicht. Mevrouw bevestigde haar Roemeense nationaliteit. Ze geeft aan sinds haar kindertijd in België te verblijven. Mevrouw werd geïnformeerd over het feit dat zij momenteel geen recht op verblijf meer heeft in België. Haar B-kaart, afgeleverd te Schaarbeek, geldig tot 31.01.2028. Deze kaart werd gesupprimeerd op 12.11.2024. Mevrouw werd op 25.02.2026 gevraagd om haar aanwezigheid op het Belgische grondgebied te bewijzen binnen een betwiste periode; teneinde in te schatten of zij nog recht op herinschrijving zou hebben. Zij had 15 dagen de tijd om bewijzen bij te brengen. Mevrouw heeft het nagelaten om bewijzen bij te brengen. Mevrouw verklaarde na haar detentie haar administratieve situatie in regel te stellen. Ook kan mevrouw vanuit haar land van herkomst trachten haar administratieve situatie in België (opnieuw) in regel te stellen. Wanneer zij hierin slaagt zal zij op het Belgische grondgebied kunnen blijven. Uit het administratief dossier blijkt dat mevrouw mogelijks een minderjarig kind heeft op het Belgische grondgebied. Het is onduidelijk waar het kind momenteel verblijft. Uit het rijksregister blijkt dat het kind op zijn verblijfsplaats afgevoerd werd. Mevrouw kan samen met het kind het Belgische grondgebied verlaten.
[...]"

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel wordt de schending aangevoerd van de artikelen 7, 44ter en volgende van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, vestiging en verwijdering van

vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), in combinatie met de verplichting tot uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen zoals opgenomen in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en in artikel 62 van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster betoogt dat zij Roemeense is en dat de bestreden beslissing in de hoofding ervan ten onrechte niet vermeldt dat ze betrekking heeft op een Unieburger. Dit maakt een schending uit van de formele motiveringsplicht, zo stelt zij.

Verder betwist verzoekster dat zij een gevaar vormt voor de openbare orde. Minstens wordt de bestreden beslissing op dit punt niet afdoende gemotiveerd, nu slechts naar de strafrechtelijke veroordelingen wordt verwezen en niet wordt aangetoond dat zij, door haar gedrag een reële, actuele en voldoende ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving. Verzoekster verwijst naar rechtspraak om haar standpunt kracht bij te zetten.

2.2. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen verplichten de administratieve overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat op “afdoende” wijze. Het afdoend karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen. De belangrijkste bestaansredenen van de motiveringsplicht, zoals die wordt opgelegd door de wet van 29 juli 1991, bestaat erin dat de betrokkene in de hem aanbelangende beslissing zelf de motieven moet kunnen aantreffen op grond waarvan ze werd genomen, opdat de betrokkene met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is de beslissing met een annulatieberoep te bestrijden. Ook artikel 62, §2 van de Vreemdelingenwet legt aan het bestuur op om de administratieve beslissingen met redenen te omkleden.

2.3. Met betrekking tot het eerste middelonderdeel stelt de Raad vast dat het opschrift van de bestreden beslissing niet vermeldt dat het om een bevel om het grondgebied te verlaten gaat dat wordt opgelegd aan een Unieburger. Echter, zoals verzoekster dat trouwens ook zelf erkent, wordt niet alleen toepassing gemaakt van artikel 7 van de Vreemdelingenwet, maar ook van artikel 43, §1, 2° en artikel 44ter van dezelfde wet, bepalingen die specifiek van toepassing zijn op Unieburgers en hun familieleden. Verzoekster weet dus welke bepalingen werden toegepast zodat zij zich daartegen kan verweren. Het loutere feit dat het opschrift geen melding maakt van het feit dat het bevel wordt opgelegd aan een Unieburger doet daaraan geen afbreuk, nu verzoekster niet aantoonde welke belangenschade zij daardoor zou hebben geleden. Het eerste middelonderdeel kan niet worden aangenomen.

2.4. De verwerende partij heeft in de bestreden beslissing verwezen naar de strafrechtelijke veroordelingen van 13 maart 2024 en 8 april 2024, de straffen die haar werden opgelegd en de feiten die daartoe aanleiding hebben gegeven. Verder heeft zij gesteld dat

-“de feiten [...] zeer ernstig en afkeurenswaardig [zijn]”;

-“beklaagde [...] geen enkel respect [vertoonde] voor de eigendom van een ander”;

-“dergelijke feiten [...] van aard [zijn] om een onveiligheidsgevoel bij de burgers teweeg te brengen en [...] dan ook voor een enorme maatschappelijke overlast [zorgen];

-verzoeksters “gebrek aan respect wordt onderstreept door het feit dat zij maar liefst 6 keer werd veroordeeld door politierechtbanken” en dat zij zich schuldig maakte “aan oa het niet respecteren van de gebruiksvoorwaarden van het voorlopig rijbewijs/scholingsbewijs; veiligheidsgordel/kinderbeveiligingssysteem; geen verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen, de schuldige zijnde de eigenaar; regelen snelheid; veiligheidsgordel; een voertuig toevertrouwen aan een persoon die vervallen [werd] verklaard van het recht op sturen van een voertuig”.

Op grond van al deze overwegingen heeft de verwerende partij geoordeeld dat “het gedrag van de betrokkene [...] een actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving [vormt]”.

Verzoekster kan dus niet worden gevolgd waar zij wil laten gelden dat enkel verwezen wordt naar de verschillende veroordelingen zonder meer om tot de conclusie te komen dat zij door haar gedrag geacht wordt de openbare orde of de nationale veiligheid te kunnen schaden en dat om die reden de beslissing niet afdoende zou zijn gemotiveerd. Verder geeft zij wel aan het niet eens te zijn met de verwerende partij, maar brengt zij geen enkel concreet argument bij waaruit zou blijken dat, in het licht van de vaststellingen in de bestreden beslissing, op onwettige of kennelijk onredelijke wijze werd geoordeeld.

Ook het tweede middelonderdeel is niet gegrond.

2.5. Het enig middel kan niet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken op twintig augustus tweeduizend zesentwintig door:

A. WIJNANTS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

C. VAN DEN WYNGAERT, griffier.

De griffier, De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS